

journaler, regnskabsoplysninger, egenkontrol og lignende.

Det fremgår af stk. 3, at en producent eller importør ikke kan påberåbe sig, at der foreligger en udtrykelig tilladt emission eller begivenhed. Hermed fastholdes, at der gælder et ubetinget ansvar i disse situationer.

Til § 54 e

Tilsynsmyndigheden kan meddele den ansvarlige for driften, brugeren, producenten eller importøren påbud om for egen regning at give oplysninger, foretage undersøgelser m.v., som er nødvendige for bedømmelsen af, om der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare herfor som fastlagt i miljøskadelovens §§ 7-11, som skal behandles efter miljøskadelovens. Påbuddet kan påklages til Miljøklagenævnet.

Efter forslaget i stk. 2 kan påbud også udstedes, selv om den ansvarlige for driften, brugeren, producenten eller importøren ikke har rådighed over den ejendom, som er berørt af forureningen, og hvor eventuelle undersøgelser m.v. skal gennemføres. Bestemmelsen er nødvendig, fordi det ikke altid er sådan, at den, der er ansvarlig for den aktivitet, der har medført forureningen, også har rådighed over den forurenede ejendom. I disse tilfælde skal der i påbudet fastsættes pligt til reetablering af ejendommen, efter at undersøgelserne m.v. er afsluttet.

Efter forslaget i stk. 3 kan tilsynsmyndigheden meddele påbud til den, der har rådighed over ejendommen om pligt til at tale, at den ansvarlige for driften, brugeren, producenten eller importøren efterkommer tilsynsmyndighedens påbud om undersøgelser mv. af forureningen og dens konsekvenser.

Påbud efter stk. 3 er bindende over for den, der til enhver tid har rådighed over den ejendom, hvor der er påvist en forurening, jf. stk. 4.

Det kan ikke udelukkes, at der vil kunne forekomme tilfælde, hvor gennemførelse af undersøgelser m.v. vil udgøre en ekspropriation i grundlovens § 73's forstand. Bestemmelserne i stk. 2 og 3 skal forstås med den begrænsning, at der ikke vil kunne meddeles påbud, hvor påbuddene vil udgøre en ekspropriation.

Til § 54 f

Det følger af bestemmelsen, at tilsynsmyndigheden i de tilfælde, hvor en forurening indebærer en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, skal træffe udtrykelig afgørelse herom, når denne miljøskade eller overhængende fare herfor skal behandles efter miljøskadeloven. Der skal således ikke træffes afgørelse om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, hvis der

ikke er en adressat for afgørelsen, dvs. i de tilfælde, hvor det ikke kan fastslås, fra hvilke erhvervs-mæssige aktiviteter forureningen hidrører, eller hvem der er den ansvarlige for driften af disse aktiviteter og dermed for miljøskaden eller den overhængende fare herfor.

Der gælder dog en undtagelse herfra for så vidt angår miljøskader, der påvirker eller kan forventes at påvirke et andet EU-land, se herom den foreslåede § 54 g.

Efter stk. 2 og 3 kan der ikke træffes afgørelse hvis den ansvarlige kan godtgøre, at ansvarsfrihedsgrunde-ne i § 54 d, stk. 1 eller 2, foreligger, jf. bemærkningerne ovenfor til disse bestemmelser. Den eventuelt fortsatte behandling af sagen vil i så fald ske efter de hidtil gældende regler.

Efter stk. 4 kan producenten eller importøren heller ikke i denne situation påberåbe sig, at der foreligger en udtrykelig tilladt emission eller begivenhed.

Det bemærkes, at det ofte vil være en forudsætning for, at tilsynsmyndigheden kan træffe afgørelse om, hvorvidt en forurening indebærer en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, at det er undersøgt, hvordan og hvornår forureningen er forårsaget og hvad forureningens konsekvenser er for den eller de berørte naturressourcer. Hvis tilsynsmyndigheden ikke finder, at der er tale om en miljøskade eller overhængende fare for en miljøskade, som skal behandles efter miljøskadeloven, behandles sagen efter de almindelige tilsyns- og håndhævelsesbestemmelser i loven. Heri ligger implicit, at der ikke foreligger en miljøskade eller overhængende fare herfor. Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 54 i, hvorefter en klageberettiget under visse omstændigheder kan kræve, at der træffes afgørelse.

Det foreslås med stk. 5, at miljøministeren får hjemmel til at fastsætte regler om, at tilsynsmyndighedens afgørelse om, at der foreligger en sag, der skal behandles efter miljøskadeloven, i en midlertidig periode skal forelægges for miljøministeren (som forventes at delegere denne kompetence til Miljøministeriets miljøcentre). Det foreslås desuden, at der bliver hjemmel til at udskyde klage over den bindende udtalelse som en parallel til, at klage over tilsynsmyndighedens afgørelse af spørgsmålet udskydes. Der henvises herom til bemærkningerne til § 1, nr. 5, om den foreslåede nye § 73 f, stk. 4.

Til § 54 g

Bestemmelsen har til formål at gennemføre dele af miljøansvarsdirektivets artikel 15 om samarbejde mellem medlemsstaterne. Det følger af artikel 15, at i